

Orbergs Kirstis polska efter Täpp Erik Andersson, Noret, Mora, född 1872
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

171. P O L S K A

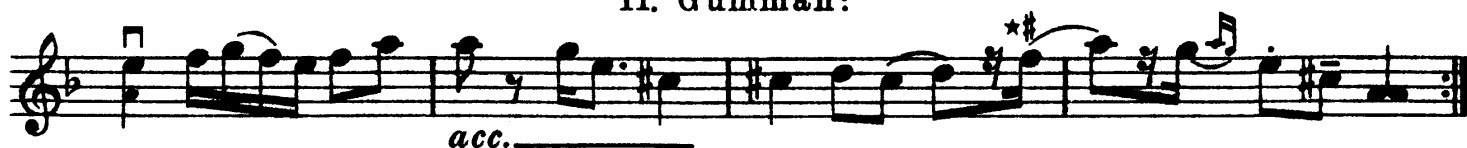
»Orbergs Kirstis polska»

♩ = 126

I. Forskarlen:

II. Gumman:

III. Hennes dotter:

* Jmfr. anm. vid n:r 166.

Täpp Erik uppger, att denna polska skulle härstamma från Rättviks finnmark. Han kallade den för »Orbergs Kirstis polska» — trollkäringens i Orberget.

Om polskans tillkomst meddelade Täpp Erik denna sägen: En vallgumma borta vid Dådran — eller möjligen trollkärningen själv — hade en dotter, som var mycket vacker och som Forskarlen (Näcken) fått ett gott öga till. Han uppenbarade sig för dem och framförde sitt friarärende uppe vid en fors, i ett från Rättviks finnmark kommande tillflöde till Dådran. De enades alla tre om, att resultatet av en låttävlan dem emellan finge bli det för saken avgörande, och »satte upp» att tillsammans göra en polska, till vilken de skulle bidra med var sin sats. Kunde Forskarlen göra sin sats vackrare än någon av de båda andras, skulle flickan bli hans, annars icke. Först drog alltså Forskarlen i väg med sin sats, så gumman, och sist flickan. Forskarlen erkände sig besegrad, ty flickan hade med sitt inlägg liksom gjort slag i saken.